

Verslag van de Heiakkers dropping d.d. 27 februari 2010

Een dropping

Tja, hoe beschrijf je zo'n beleving.....?
En vooral, waarom geef je je er voor op?

Een tijd geleden viel er een briefje op de mat dat je je weer, als groep, kon aanmelden voor een "trip in het duister" deze keer een dropping. Wij zijn altijd "in" voor wandelingen onder andere omstandigheden dan normaal, dus hadden we het briefje zo ingevuld. Vrienden van ons vroegen of wij ook gingen, en zo ja, of ze zich konden aansluiten. Ja natuurlijk, hartstikke leuk.

Toen, 27 februari, was het zo ver, om 19.00 uur melden bij Non Plus. Er stond al een taxi klaar...mmmm, daar passen we met de hele groep, 5 volwassenen en een kind, in 1 keer in, da's leuk. Binnengekomen blijkt dat er vanavond maar 2 groepen zullen starten, wat jammer voor al die mensen die zich niet hebben opgegeven, ze hebben de voorpret al gemist, en nu gaan ze de dropping zelf ook nog missen!

Als tweede groep vertrekken we geblinddoekt in de taxi, links, rechts, nog een keer links, hobbewelweggetje, naar boven...al gauw weten we niet meer waar we zijn.

Dan rijdt de taxi een wel erg hobbelige paadje op, het voelt ook alsof we een beetje wegglibberen..we rijden in een weiland ofzo....de taxi zit vast, of we even kunnen helpen de boel uit de blubber te duwen...nadat we dat hebben gedaan besluiten we vanaf daar terug te lopen hoewel we niet op het officiële "droppingpunt" zijn. We baggeren dus een flink stuk door een voormalig maisveld, langs een sloot, om een bosje en door nog meer weiland...dan komen we op een verharde weg...hoe heet die en gaan we links of recht?

Links lijkt het best, en zal ook zo blijken.

Het komt goed uit dat sommige van ons een reflecterend hesje dragen want op zo'n aardedonkere weg blijkt men toch nog vrij hard te rijden. We gaan via het viaduct de snelweg over, pauzeren even bij het bord "Van zaadje tot karbonaadje" en besluiten de weg verder af te lopen, we weten dat aan het eind Non Plus weer ligt. Een van ons laat zich even achteraan afzakken, roept even "oooooh...." En gooit een grote tak in de sloot, de voor-op-lopenden denken even dat hij echt in de sloot is gegleden, maar dat leek maar zo.....

In Non Plus Ultra wacht ons een kom warme chocomelk (mèt slagroom) en later nog een broodje kroket of frikadel.

Al met al, weer een heerlijke beleving, met dank aan onder andere Serge. Net als vorige keer beloof ik weer: volgende keer zullen we zeker weer van de partij zijn! Ik hoop wel dat er dan veel meer buurtgenoten te begroeten zijn, ook zij zullen er dan achterkomen dat er zo dicht bij huis meer is dan je denkt.

Sara van Dijk